

for at stille Lovgivningsbestemmelser i et lat-
terligt Lys; idet man vækker Munterheden, sø-
ger man at anvende den som et Baaben mod
Lovbestemmelsen (A. Hagen: Maa jeg bede om
Ordet. J. A. Hansen: Maa jeg bede om
Ordet.) Det er mig hjært at høre, hvorledes
mine Ord allerede virke. Naar man saaledes
opstiller en bestemt Grændse og fastholder det,
der ligger paa den ene, og det, der ligger paa
den anden Side, er der ingen Lovbestemmelse;
som ikke kan give Anledning til Ulystighed og
Munterhed. Er dette altsaa Siemedet, kan
jeg ikke Andet end paaskønne, at man har
fundet et saa billigt og let erhverveligt Mid-
del til Dymuntring. Saaledes som Sagen
stiller sig for mig, er her egentlig Tale om,
at man, idet man giver visse særlige Bestem-
melser med Hensyn til Brændeviinsudskæn-
ning, ogsaa maa sørge for, at de blive over-
holdte; man maa sørge for, at den Mand,
der driver en berettiget Brændeviinshandel og
erlægger en aarlig Betaling derfor, ikke skal
lide Skade ved, at Andre omgaae Loven. Naar
Dhrr. mene, at en Kjøbmand skal kunne bort-
give en Snaps, uden at det skal anses som
ulovlig Udskænkning, saa troer jeg det lige-
saameget kunde gjøres til Gjenstand for Uly-
stighed, naar man vilde sige, ja men,
naar nu En forlanger for 2 Stilling
Kosner, og derpaa siger: Saa faaer jeg vel
en Snaps til. Man vil see, at alle Bestem-
melser om Brændeviinsudskænkningen ved en
saadan eller lignende Fremgangsmaade ville
kunne omgaaes, thi den, der blot folgte for 2
eller 3 St. Kosner og derpaa skænker Snap-
sen, vil paa den Maade kunne udøve den hele
Udskænkning og dog undgaae at erlægge den
Afgift, som er bestemt i Loven. Der er Me-
get, som ofte kan forekomme underligt og for-
mist, men som dog begrundes i det nøie Kjend-
skab til de virkelig stedfindende Forhold. Man
maa ingenlunde overse Domstolenes og andre
Landes Erfaringer i saa Henseende; saadanne
Bestemmelser grunde sig netop paa en Mængde
forekommende Tilfælde, hvoraf man sees, at
det for at drage Grændsen skarpt, for at værne
om visse Rettigheder, er nødvendigt, at tage
visse særlige Bestemmelser. Naar man vil
lægge en bestemt Bestatning paa Udskænkning

gen, er det derfor ogsaa nødvendigt, at man
forbyder den gratis bortgiven, da man ellers
giver Anledning til en Omgaaen af Lovbestem-
melsen, der ligger lige for Haanden. Hvis
man altsaa bestemmer, at der skal indføres en
bestemt, vis, fast Afgift, der skal tages Bor-
gerskab paa denne Næring, og naar Kjøbman-
den vil drive den, skal han tage Borgerkab
som Kroholder, og naar man saa ved Siden
deraf slaaer begge Dørene op og siger: Du be-
høver ingenlunde at gjøre alt Dette; naar Du
blot sælger nok saa Ubetydeligt, saa kan Snap-
sen følge med, saa forekommer det mig, at
Lovbudet stiller sig i et ganske anderledes lat-
terligt Lys, end naar man træffer de Bestem-
melser, der ere nødvendige for at naae det til-
sigtede Formaal. Forøvrigt maae vi ikke, idet
vi behandle disse Forhold, overse, at vi
her ere ifærd med at høre et af de
Monopoler, som Bondestanden hidtil har væ-
ret i Besiddelse af, thi vi maae erindre, at
Kjøbmandenes Ret til Brændeviinsudskænkning
paa ingen Maade er nogen almindelig Ret,
idet de kun ifølge Cancellipromemoret af 5te
Januar 1782 have Lov til at skænke Snaps
til Bønder (J. A. Hansen: Og kun paa
Torvedagene). Ja, og kun paa Torvedagene.
Det hedder saaledes: „Det maa være Kjøb-
mændene i Kjøbstæderne fremdeles, som hidtil,
uformeent at sælge Drifkevarer til Nødtørstig-
hed til de Bønder, som paa Torvedage komme
til dem for at affætte og indkjøbe Varer, dog
uden at holde offentlig Skænkstue“. Man
seer heraf, at det er et Privilegium, som ved
disse Bestemmelser udelukkende gives Bonde-
standen, og jeg haaber ikke, at der vil møde
nogen Modstand mod Affættelsen af dette særlige
Privilegium for Bønderne, at de uden Videre
kunne faae Snaps udskænket hos Kjøbman-
den; jeg haaber, at man vil renoncere paa
dette Privilegium, da man i saa mange andre
Henseender er tilbøielig til at modarbejde Pri-
vilegier og søge dem affættede. Jeg antager,
at Thinget vil yde sin Bistand til at høre
dette Snapsprivilegium for Bønderne.

C. Peterfen: Ja, jeg skal aldeles
ikke tage i Betænkning frit at udtale, at jeg
har en lige saa sin Følelse med Hensyn til